σε περίπτωση μεταφοράς εμπορευμάτων μη προοριζόμενων για εμπορικούς σκοπούς, η δήλωση του ταξιδιώτη που τα συνοδεύει ή στις αποσκευές του οποίου περιέχονται τα εν λόγω εμπορεύματα αρκεί ώστε να θεωρούνται αυτά ως κοινοτικά. Ωστόσο, ο ταξιδιώτης οφείλει να προσκομίσει παραστατικό εσωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως όταν υφίστανται, όσον αφορά την ειλικρίνεια της δηλώσεως αυτής, αμφιβολίες στηριζόμενες επί αντικειμενικών στοιχείων.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση C-83/89 *

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι, στις 4 Ιουλίου 1983, ο Houben, προερχόμενος από τη Γερμανία και ελθών με το αυτοκίνητό του στο έδαφος του Βασιλείου του Βελγίου κατελήφθη να έχει ενσωματωμένο στο αυτοκίνητό του ένα στερεοφωνικό συγκρότημα (μάρκας Pioneer), αποτελούμενο από ένα κασετόφωνο, έναν ενισχυτή και δύο μεγάφωνα. Στον Houben προσήφθη ότι είχε εισαγάγει στο έδαφος του Βασιλείου του Βελγίου τα εμπορεύματα αυτά, χωρίς να έχει προβεί στην κατά νόμο απαιτούμενη διασάφηση και χωρίς να έχει καταβάλει τους οφειλόμενους για την εισαγωγή αυτή δασμούς. Κατόπιν ασκήσεως ποινικής διώξεως, ο Houben αθωώθηκε από το rechtbank van eerste aanleg του Tongeren. Κατά της αθωωτικής αυτής αποφάσεως το Υπουργείο Οικονομικών, μηνυτής, και η Εισαγγελική Αρχή άσκησαν έφεση ενώπιον του Hof van beroep te Antwerpen.

2. Η επίλυση της διαφοράς εξαρτάται από το αν τα εμπορεύματα, ιαπωνικής κατασκευής, βρίσκονται ή όχι σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας και από το ποιος φέρει το σχετικό βάρος της αποδείξεως, προκειμένου να καθοριστεί η υποχρέωση καταβολής δασμών.

3. Το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Συνθήκης ορίζει:

« Οι διατάξεις του κεφαλαίου 1, τμήμα 1, και του κεφαλαίου 2, του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής κρατών μελών, καθώς και στα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών που ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός των κρατών μελών. »

4. Το άρθρο 10, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ ορίζει:

« Θεωρούνται ότι ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός κράτους μέλους τα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών, για τα οποία έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις εισαγωγής και εισπραχθεί σ' αυτό το κράτος μέλος οι απαιτούμενοι δασμοί και φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος, και για τα

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

οποία δεν έχουν επιστραφεί ολικώς ή μερικώς αυτοί οι δασμοί και επιβαρύνσεις. »

5. Το ισχύον κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών παράγωγο δίκαιο ήταν ο κανονισμός (ΕΟΚ) 222/77 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί της κοινοτικής διαμετακομίσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/003, σ. 3), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 983/79 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1979, περί τροποποιήσεως του κανονισμού 222/77 περί κοινοτικής διαμετακομίσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/003, σ. 215).

6. Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 222/77 προβλέπει:

« Το καθεστώς της κοινοτικής διαμετακομίσεως εφαρμόζεται στη μεταξύ δύο σημείων ευρισκομένων εντός της Κοινότητος κυκλοφορία των εμπορευμάτων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3. Περιλαμβάνει τη διαδικασία της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως και τη διαδικασία της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως. »

7. Στην εσωτερική κοινοτική διαμετακόμιση υπάγονται τα εμπορεύματα που πληρούν τους όρους των άρθρων 9 και 10. Τα εμπορεύματα αυτά τα οποία ανταποκρίνονται στις εν λόγω διατάξεις καλούνται « κοινοτικά εμπορεύματα » (άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο α), του κανονισμού 222/77).

8. Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α), του κανονισμού 222/77, στην εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση υπάγονται « τα εμπορεύματα που δεν πληρούν τους όρους των άρθρων 9 και 10 της Συνθήκης ».

9. Η εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση πραγματοποιείται μέσω των εντύπων Τ1 ή Τ1α, που προβλέπονται από το άρθρο 12 του προαναφερθέντος κανονισμού 222/77. Η εσωτερική κοινοτική διαμετακόμιση πραγματοποιείται μέσω των εντύπων Τ2 ή Τ2α που προβλέπονται από το άρθρο 39 του κανονισμού 222/77.

10. Το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 222/77 ορίζει:

« Λογίζονται ως κοινοτικά εμπορεύματα, για την εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων ... 49, παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, τα εμπορεύματα που εισέρχονται κανονικά στο έδαφος συγκεκριμένου κράτους μέλους μέσω εσωτερικών συνόρων, πλην αν έχει προσκομιστεί παραστατικό εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως που να τα αφορά. »

11. Κατά το άρθρο 9, του κανονισμού 222/77:

« Όταν, στις περιπτώσεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό, οι διατάξεις της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων εφαρμόζονται μόνο επί τη προσκομίσει παραστατικού εσωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως που εκδίδεται με σκοπό να αποδείξει τον κοινοτικό χαρακτήρα των εμπορευμάτων, ο ενδιαφερόμενος δύναται, για κάθε βάσιμη αιτία, να αποκτήσει εκ των υστέρων το παραστατικό αυτό από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αναχωρήσεως. »

12. Το άρθρο 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 222/77, όπως τροποποιήθηκε από τον προαναφερθέντα κανονισμό 983/79 του Συμβουλίου ορίζει:

« Το καθεστώς της κοινοτικής διαμετακομίσεως δεν είναι υποχρεωτικό για τις μεταφορές εμπορευμάτων που συνοδεύουν τους ταξι-

διώτες ή περιέχονται στις αποσκευές τους, εφόσον δεν πρόκειται για εμπορεύματα που προορίζονται για εμπορικούς σκοπούς. »

13. Το άρθρο 45 του κανονισμού (ΕΟΚ) 918/83 του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών (ΕΕ L 105, σ. 1) ορίζει:

« 1) Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 46 έως 49, παρέχεται τελωνειακή ατέλεια για τα εμπορεύματα που περιέχονται στις αποσκευές των προερχομένων από τρίτες χώρες ταξιδιωτών, εφόσον πρόκειται για εισαγωγές χωρίς εμπορικό χαρακτήρα.

2) Κατά την έννοια της παραγράφου 1, νοούνται ως:

α) " προσωπικές αποσκευές " ...

β) " εισαγωγές χωρίς εμπορικό χαρακτήρα ", οι εισαγωγές που:

— έχουν περιστασιακό χαρακτήρα, και

— αφορούν αποκλειστικά εμπορεύματα που προορίζονται για προσωπική χρήση των ταξιδιωτών ή των οικογενειών τους, ή για να προσφερθούν σαν δώρα, εφόσον δεν παρουσιάζουν από το είδος και την ποσότητά τους οποιοδήποτε εμπορικό ενδιαφέρον. »

14. Εξάλλου, το άρθρο 49, παράγραφος 2, του κανονισμού 222/77, όπως τροποποιήθηκε από τον προαναφερθέντα κανονισμό 983/79, ορίζει:

« Οι διατάξεις της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος περί ελευθέρας κυκλοφορίας των εμπορευμάτων εφαρμόζονται στα εμπορεύματα που, σύμφωνα με την παράγραφο 1, δεν κυκλοφορούν υπό το καθεστώς της κοινοτικής διαμετακομίσεως:

α) όταν δηλούνται ως κοινοτικά εμπορεύματα, χωρίς να υφίσταται αμφιβολία ως προς την ειλικρίνεια της δηλώσεως αυτής·

β) στις λοιπές περιπτώσεις, επί τη προσκομίσει παραστατικού εσωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως που εκδίδεται για να αποδειχθεί ο κοινοτικός χαρακτήρας των εμπορευμάτων αυτών. »

15. Το Hof van beroep te Antwerpen, κρίνοντας ότι η επίλυση της διαφοράς συνεπάγεται ερμηνεία των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, αποφάσισε, με απόφαση της 10ης Μαρτίου 1988, να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

« Μπορεί ένα εισαχθέν από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος αγαθό να θεωρηθεί ότι βρίσκεται σε " ελεύθερη κυκλοφορία " όταν το εν λόγω αγαθό έχει εισαχθεί σε άλλο κράτος μέλος, έστω και αν δεν καταβλήθηκαν εισαγωγικοί δασμοί στο πρώτο κράτος μέλος;

Αν γίνει δεκτό ότι ένα αγαθό βρίσκεται σε " ελεύθερη κυκλοφορία " μόνο εφόσον έχουν δεόντως τηρηθεί οι διατυπώσεις εισαγωγής και έχουν καταβληθεί οι δασμοί, πρέπει να τεκμαίρεται ότι οι υποχρεώσεις αυτές έχουν εκπληρωθεί, όταν τα αγαθά βρίσκονται εντός κρά-

τους μέλους ή πρέπει να τεκμαίρεται ότι οι υποχρεώσεις αυτές δεν έχουν εκπληρωθεί, εκτός αν ο κάτοχος των αγαθών αποδεικνύει το αντίθετο;

Γενικότερα, οφείλει αυτός που εισήγαγε αγαθά καταγωγής τρίτης χώρας από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος να αποδείξει, προκειμένου να αναγνωρίσει ότι τα αγαθά αυτά βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της ΕΟΚ, ότι κατέβαλε τους δασμούς στο πρώτο κράτος μέλος; »

16. Η απόφαση του Hof van beroep te Antwerpen πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Μαρτίου 1989.

17. Σύμφωνα με το άρθρο 20 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις, στις 8 Ιουνίου 1989, η βελγική κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Koen Lenaerts, δικηγόρο Βρυξελλών, και, στις 12 Ιουνίου 1989, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον R. Barents, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, Centre Wagner, Kirchberg.

18. Το Δικαστήριο, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετ' ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Σύμφωνα με το άρθρο 95, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού διαδικασίας, αποφάσισε να αναθέσει την εκδίκαση της υποθέσεως στο έκτο τμήμα.

II — Γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο

19. Το Βασίλειο του Βελγίου, ύστερα από την περιγραφή των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως και της ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου διαδικασίας, εκθέτει τη σχετική βελγική νομοθεσία καθώς και τις εφαρμοστέες, κατά τη γνώμη του, κοινοτικές διατάξεις.

20. Επί του πρώτου ερωτήματος, το Βασίλειο του Βελγίου παρατηρεί ότι δεν ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία τα εμπορεύματα προελεύσεως τρίτης χώρας που εισάγονται σε κράτος μέλος χωρίς να έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις εισαγωγής και να έχουν καταβληθεί οι εισαγωγικοί δασμοί.

21. Το ίδιο ισχύει, κατά το Βασίλειο του Βελγίου, όταν τα εμπορεύματα αυτά επανεξάγονται με προορισμό άλλο κράτος μέλος. Από το γεγονός ότι ο κανονισμός 222/77 κάνει διάκριση μεταξύ της διαδικασίας της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως και της διαδικασίας της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως, καταφαίνεται, κατά τη γνώμη του Βασιλείου του Βελγίου, ότι η καταβολή ακριβώς των εισαγωγικών δασμών και όχι η διέλευση των συνόρων, αποτελεί το καθοριστικό γεγονός, όσον αφορά το ζήτημα αν τα καταγόμενα από τρίτες χώρες εμπορεύματα βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία.

22. Σχετικά με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, το Βασίλειο του Βελγίου παρατηρεί ότι η υποχρέωση δηλώσεως των εμπορευμάτων προκύπτει από το κοινοτικό δίκαιο και ότι από το άρθρο 49, παράγραφος 2, του κανονισμού 222/77, προκύπτει ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν αντιτίθεται στο να φέρει ο εισαγωγέας των εμπορευμάτων το βάρος της αποδείξεως. Υπογραμμίζει επίσης ότι το προβλεπόμενο από το άρθρο 49, παράγραφος 2, στοιχείο β), παραστατικό είναι το « μόνο » έγγραφο που θεωρείται από το τελωνείο του κράτους μέλους αποστολής.

23. Όταν σ' έναν συνοριακό τελωνειακό σταθμό υφίσταται αμφιβολία ως προς την ακρίβεια της δηλώσεως ότι πρόκειται για εμπορεύματα που πληρούν τους προβλεπόμενους από τα άρθρα 9 και 10 της Συνθήκης όρους, ο « κοινοτικός » χαρακτήρας των εμπορευμάτων αυτών αποδεικνύεται, κατά το Βασίλειο του Βελγίου, από την προσκόμιση του « μόνου » παραστατικού που θεωρείται από τις τελωνειακές υπηρεσίες των κρατών μελών αποστολής (άρθρο 49, παράγραφος 2, στοιχείο β), του κανονισμού 222/77). Το Βασίλειο του Βελγίου παρατηρεί επίσης ότι αν ο εισαγωγέας εμπορευμάτων δεν διαθέτει το παραστατικό αυτό, μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού 222/77, να το αποκτήσει, εκ των υστέρων, από το τελωνείο αναχωρήσεως.

24. Από τα ανωτέρω, το Βασίλειο του Βελγίου συνάγει ότι σε περίπτωση αμφιβολίας, είναι σαφές ότι ο εισαγωγέας είναι αυτός που σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο φέρει το βάρος της αποδείξεως του « κοινοτικού » χαρακτήρα των εμπορευμάτων, δηλαδή ότι τα εμπορεύματα αυτά βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία.

25. Συμπεραίνοντας, το Βασίλειο του Βελγίου προτείνει στο Δικαστήριο να απαντήσει στα δύο προδικαστικά ερωτήματα του Hof van beroep te Antwerpen ως εξής:

« 1) Αγαθό που εισήχθη από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος δεν βρίσκεται σε ελεύθερη κυκλοφορία, όταν εισάγεται σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον δεν έχουν καταβληθεί εντός του πρώτου κράτους μέλους εισαγωγικοί δασμοί.

2) Όταν γεννώνται αμφιβολίες ως προς το αν τα εισαχθέντα σε κράτος μέλος εμπορεύματα προελεύσεως τρίτου κράτους βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της ΕΟΚ, ο εισαγωγέας είναι αυτός που οφείλει να αποδείξει, κατά τον χρόνο που εισάγει τα εμπορεύματα αυτά από ένα κράτος μέλος σε άλλο, ότι έχουν καταβληθεί εντός του πρώτου κράτους μέλους δασμοί. »

26. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι ο κανονισμός 222/77 κάνει διάκριση μεταξύ της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως και της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως. Στην εσωτερική κοινοτική διαμετακόμιση υπάγονται τα εμπορεύματα που πληρούν τους όρους που προβλέπονται από τα άρθρα 9 και 10 της Συνθήκης (παράγραφος 3, στοιχείο α), του κανονισμού 222/77). Τα εμπορεύματα καταγωγής κρατών μελών ή τρίτων χωρών που είναι σύμφωνα προς τις εν λόγω διατάξεις αποτελούν « κοινοτικά εμπορεύματα ». Στην εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση υπάγονται τα εμπορεύματα που δεν πληρούν τους όρους αυτούς (παράγραφος 2, στοιχείο α), του κανονισμού 222/77). Η εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση πραγματοποιείται μέσω του εντύπου Τ1 ή Τ1α (άρθρο 12 του κανονισμού 222/77), ενώ η εσωτερική κοινοτική διαμετακόμιση μέσω του εντύπου Τ2 ή Τ2α (άρθρο 39 του κανονισμού 222/77). Κατά την Επιτροπή, πλην αντίθετης διατάξεως του εν λόγω κανονισμού, το καθεστώς της κοινοτικής διαμετακομίσεως είναι υποχρεωτικό για κάθε διακίνηση εμπορευμάτων εντός της Κοινότητας. Η Επιτροπή θεωρεί, βάσει των άρθρων αυτών, ότι κάθε μεταφορά εμπορευμάτων εντός της Κοινότητας πρέπει να αποτελεί το αντικείμενο δηλώσεως Τ1 ή Τ2.

27. Όσον αφορά το ζήτημα του πώς πρέπει να καθορίζεται αν ένα εμπόρευμα πρέπει ή όχι να θεωρείται ως « κοινοτικό », η Επιτροπή παρατηρεί ότι από το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 222/77 προκύπτει ότι, για την εφαρμογή των άρθρων 9 και 10 της Συνθήκης, πρέπει να εφαρμόζεται η αρχή της αρνητικής αποδείξεως, κατά την οποία τα εμπορεύματα που κυκλοφορούν εντός της Κοινότητας υπό

καθεστώς κοινοτικής διαμετακομίσεως θεωρούνται ως ευρισκόμενα σε ελεύθερη κυκλοφορία, εκτός αν από τα έντυπα Τ1 ή Τ1α αποδεικνύεται το αντίθετο. Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται, κατά την Επιτροπή, και από το άρθρο 9 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο παρέχει στον ενδιαφερόμενο τη δυνατότητα, αν το σχετικό εμπόρευμα είναι « κοινοτικό », αλλά δεν συνοδεύεται από έντυπο Τ2, να αποκτήσει εκ των υστέρων το έντυπο αυτό από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αναχωρήσεως.

28. Η Επιτροπή μνημονεύει την περίπτωση των εμπορευμάτων που διασχίζουν τα σύνορα χωρίς να βρίσκονται ούτε υπό καθεστώς εσωτερικής διαμετακομίσεως ούτε υπό καθεστώς εξωτερικής διαμετακομίσεως. Κατά την Επιτροπή, το άρθρο 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 222/77, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 983/79, ορίζει ότι το καθεστώς της κοινοτικής διαμετακομίσεως δεν είναι υποχρεωτικό για τις μεταφορές εμπορευμάτων τα οποία συνοδεύονται από τους ταξιδιώτες ή περιέχονται στις αποσκευές τους, εφόσον δεν πρόκειται για εμπορεύματα που προορίζονται για εμπορικούς σκοπούς, η δε έννοια των « αποσκευών » και των « εμπορικών σκοπών » ορίζεται στο άρθρο 45 του προαναφερθέντος κανονισμού 918/83.

29. Κατά την Επιτροπή, από το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 222/77 προκύπτει ότι επ' αυτής της κατηγορίας εμπορευμάτων δεν εφαρμόζεται η αρχή της αρνητικής αποδείξεως. Επομένως, δυνάμει της διατάξεως αυτής, επιβάλλεται, εν προκειμένω, η εφαρμογή της αρχής της θετικής αποδείξεως: ο ταξιδιώτης οφείλει να αποδείξει ότι τα περί ων ο λόγος εμπορεύματα βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία.

30. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η ρύθμιση που εισάγει εν προκειμένω το άρθρο 49, παράγραφος 2, είναι προσανατολισμένη προς τη διασυνοριακή διακίνηση ταξιδιωτών. Πρώτον, ο ταξιδιώτης μπορεί να προσκομίσει την απόδειξη αυτή μέσω παραστατικού από το οποίο προκύπτει ο κοινοτικός χαρακτήρας των εμπορευμάτων και το οποίο να έχει εκδοθεί για το σκοπό αυτό. Υφίσταται επίσης, μια δεύτερη δυνατότητα: η απλή εκ μέρους του ταξιδιώτη που συνοδεύει τα εμπορεύματα δήλωσή τους ως κοινοτικών, χωρίς να υφίσταται καμιά αμφιβολία ως προς την ειλικρίνεια της δηλώσεως αυτής.

31. Κατά την Επιτροπή, η παράγραφος 1 του άρθρου 10 της Συνθήκης θέτει σωρευτικώς τρεις προϋποθέσεις που πρέπει να τηρούνται, ώστε ένα εμπόρευμα καταγωγής τρίτης χώρας να βρίσκεται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός κράτους μέλους. Αν δεν συντρέχει μια από τις προϋποθέσεις αυτές, δηλαδή η καταβολή των απαιτητέων δασμών, το περί ου ο λόγος εμπόρευμα δεν βρίσκεται σε ελεύθερη κυκλοφορία. Δεν πρόκειται, επομένως, για κοινοτικό εμπόρευμα και το εμπόρευμα αυτό δεν μπορεί να κυκλοφορεί εντός της Κοινότητας παρά μόνο μέσω της εφαρμογής της διαδικασίας της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως. Επομένως, όταν το εμπόρευμα αυτό εισέρχεται σε ένα κράτος μέλος, πρέπει να προσκομίζεται ένα έντυπο Τ1 ή Τ1α.

32. Κατά την Επιτροπή, το γεγονός ότι ένα εμπόρευμα είναι καταγωγής τρίτης χώρας, δεν αποτελεί λόγο για να θεωρείται ως μη ευρισκόμενο σε ελεύθερη κυκλοφορία. Σε περίπτωση που δεν υφίσταται έντυπο Τ2 L, είναι δυνατό, αν χρειάζεται, να ζητηθεί εκ των υστέρων. Εφόσον τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 49 του προαναφερθέντος κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε, και εφόσον δεν είναι υποχρεωτικό το καθεστώς της κοινοτικής διαμετακομίσεως, ο ταξιδιώτης πρέπει να προσκομίσει θετική απόδειξη περί του ότι τα εμπορεύματα που μεταφέρει στις αποσκευές του είναι « κοινοτικά » εμπορεύματα. Στην ουσία, αυτό σημαίνει ότι ο ταξιδιώτης οφείλει να έχει μαζί του δικαιολογητικά όπως, παραδείγματος χάρη, τιμολόγιο από το οποίο να αποδεικνύεται ο « κοινοτικός » χαρακτήρας του οικείου εμπορεύματος.

33. Η Επιτροπή προτείνει στο Δικαστήριο να απαντήσει στα ερωτήματα του Hof van beroep te Antwerpen ως εξής:

« 1) Ένα αγαθό καταγωγής τρίτου κράτους, το οποίο έχει κανονικά εισαχθεί από κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος, λογίζεται ως ευρισκόμενο σε ελεύθερη κυκλοφορία, εκτός αν έχει προσκομιστεί για το αγαθό αυτό παραστατικό εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως.

2) α) Ο κάτοχος τέτοιου αγαθού δεν είναι υποχρεωμένος να αποδείξει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις που καθορίζει το άρθρο 10, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ.

β) Αν πρόκειται περί αγαθού περιεχόμενου στις αποσκευές ενός ταξιδιώτη κατά την έννοια του άρθρου 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 222/77 του Συμβουλίου, ο ταξιδιώτης οφείλει να αποδείξει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις που καθορίζει το άρθρο 10, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ. »

Κ. Ν. Κακούρης
εισηγητής δικαστής